

Arrest

nr. 147 926 van 17 juni 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Herk-de-Stad, vertegenwoordigd door het College van Burgemeester en Schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIII^{ste} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 27 januari 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van Herk-de-Stad van 8 januari 2015 tot weigering van verblijf van meer dan 3 maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 2 februari 2015 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 23 april 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. KEULEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 9 oktober 2014 een aanvraag in van een verblijfskaart van een burger van de Unie.

1.2. De burgemeester van de stad Herk-de Stad trof op 8 januari 2015 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Verzoeker werd hiervan op 19 januari 2015 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

2.1. De rechtspleging voor de Raad is van inquisitoriale aard. Het komt aan de bevoegde organen van de Raad toe om op zicht van de bestreden beslissing ambtshalve als verwerende partij aan te duiden die overheid die het best geplaast is om de wettigheid van die beslissing te verdedigen. (cfr. RvS 10 juni 1997, nr. 66 659 en RvS 18 december 2001, nr. 101 932). De partijen kunnen niet beslissen wie al dan niet partij is in de zaak (cfr. RvS 1 december 1999, nr.83 770; RvS 1 juli 2003, nr.121 147). Alleszins is het zo dat te dezen de door verzoeker aangeduide verwerende partij, met name de Dienst Vreemdelingenzaken onmogelijk dienstig tot verweer kan geroepen worden aangezien de beslissing genomen werd door de burgemeester van Herk-de-Stad.

2.2. Ambtshalve duidt de Raad de stad Herk-de-Stad aan als verwerende partij.

2.3. Door toedoen van de artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012 werd in artikel 39/81 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) opnieuw het begrip "synthesememorie" ingevoerd. Ambtshalve dient echter te worden opgemerkt dat de door verzoeker ingediende synthesememorie niet voldoet aan de vereisten die door artikel 39/81 van de vreemdelingenwet worden gesteld. Deze bepaling luidt immers als volgt:

"De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen :

- 39/71;

- 39/73, § 1;

- 39/73-1

- 39/74;

- 39/75;

- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzaken de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/3 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;

- 39/77, §1, derde lid.

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen. Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de nota met opmerkingen wordt, indien de originele nota is ingediend bij angetekende brief of per bode met ontvangstbewijs, binnen dezelfde termijn een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast noch de in artikel 39/68 bedoelde bijzondere procedureregels, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesememorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesememorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesememorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesememorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Op straffe van niet-ontvankelijkheid van de synthesememorie en indien de verzoekende partij wordt bijgestaan door een advocaat, wordt binnen de in het vijfde lid bepaalde termijn om een

synthesememorie in te dienen, een afschrift ervan per elektronische post en op de bij koninklijk besluit bepaalde wijze overgezonden. De griffie maakt uitdrukkelijk melding van dit voorschrift op de in het derde lid bedoelde kennisgeving.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesememorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesememorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

2.4. De synthesememorie geeft een andere inhoud aan het enig middel dat in het gedinginleidend verzoekschrift werd opgeworpen en bevat verder twee bijkomende middelen die niet in het initieel verzoekschrift kunnen worden gelezen. Ter terechtzitting wordt de aanwezige raadvrouw erop gewezen dat de synthesememorie geen samenvatting bevat zoals bedoeld in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet. Bovendien wordt aangestipt dat de synthesememorie een uitbreiding van het verzoekschrift bevat wat in elk geval onverenigbaar is met de toepasselijke wetsbepalingen en de rechten van verdediging van de verwerende partij zou kunnen schaden. Het ingediende procedurestuk voldoet in elk geval niet aan de vereisten van artikel 39/81 van de vreemdelingenwet.

2.5. Ter terechtzitting merkt de aanwezige raadvrouw op dat de Raad niet verplicht is om het gebrek aan belang vast te stellen, maar zou kunnen besluiten om de uitbreidingen uit de synthesememorie niet in aanmerking te nemen. Verder betoogt zij dat het enig middel van haar verzoekschrift *“in een iets andere versie”* werden hernomen in de synthesememorie, *“in antwoord op het standpunt van de verwerende partij”*.

2.6. Naar aanleiding van de mondelinge argumenten van de aanwezige raadvrouw merkt de Raad op dat zij er niet in slaagt aannemelijk te maken dat de synthesememorie een samenvatting van het middel bevat. *“Een iets andere versie”* is geen samenvatting. Daarnaast stipt de Raad aan dat de verwerende partij *in casu* naliet om een nota met opmerkingen neer te leggen zodat het uitbreiden van het oorspronkelijk middel hoegenaamd niet verantwoord kan worden door de noodzaak om te reageren op de door de verwerende partij aangebrachte opmerkingen. De synthesememorie voldoet niet aan de vereisten die door de wet worden gesteld.

2.7. Conform de rechtspraak van de Raad van State geldt in dit geval niet de sanctie van het verlies van het vereiste belang uit artikel 39/81, zesde lid, van de vreemdelingenwet (RvS 27 maart 2014, nr. 226 907), maar kan de Raad, na te hebben vastgesteld dat de synthesememorie niet voldoet aan de vereisten van artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet niet anders dan het beroep tot nietigverklaring te verwerpen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien juni tweeduizend vijftien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

F. TAMBORIJN